

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 czerwca 2024 r.

DIH-3.707.67.2024.MU

DECYZJA DIH-III/83/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Natura spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi od decyzji POK Nr 35/2024 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 kwietnia 2024 r. (nr akt sprawy: WK.8361.302.2023), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ust. 1 i 2 pkt 1-5 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 12 i 22 września 2023 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Zachodniopomorski WIIH” lub „organem pierwszej instancji” działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr WK/U-286/2023 z dnia 11 września 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie [xxxxxxxxxxxxx] należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx], zwanego dalej jako: „stroną postępowania”, „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrolę przedsiębiorcy zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) dalej jako: „Prawo przedsiębiorców” poprzedzono zawiadomieniem do przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 10 sierpnia 2023 r., w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168). Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy w dniu 16 sierpnia 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie m.in. przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), dalej jako:

„ustawa o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz.2776) dalej jako: „rozporządzenie”.

W toku kontroli wytypowano do kontroli łącznie 105 towarów oferowanych do sprzedaży celem sprawdzenia przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązku uwidocznienia cen i cen jednostkowych. W wyniku kontroli stwierdzono że:

- przy 2 partiach skontrolowanych produktów (korektor w taśmie szt., torba damska BB 701747) nie uwidoczniono cen;
- przy 1 partii oferowanego towaru do sprzedaży (Botanic SkinFood rozgrzewający mus wyszczuplający 400 ml) nie uwidoczniono ceny jednostkowej;
- przy 8 partiach skontrolowanych produktów (antyperspirant Black&White Nivea Men 50 ml; Artiste Lakier modelujący volume keratin 250 ml; Artiste Lakier utrwalający strong botox 250 ml; Equilibra Aloe deo stick 50 ml; Gum Hydral pasta do zębów 75 ml; Pasta do zębów Biała perla kurkuma +Q10 75ml;Artiste srebrna płukanka włosy blond i siwe 200ml;Artiste różowa płukanka włosy blond i siwe 200 ml) uwidoczniono ceny jednostkowe produktów podobnych, wyeksponowanych obok siebie w przeliczeniu na różne jednostki na 100 ml lub 1 litr, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Ponadto sprawdzono rzetelność uwidaczniania cen poprzez porównanie cen uwidocznionych na wywieszkach przy 37 partach towarów z cenami zakodowanymi w kasie i stwierdzono, że w 2 partiach towarów (GRN after-shave balm 50ml, pomadka ochronna Psi patrol 4,4g) cena uwidoczniona przy towarze różniła się od ceny podanej w kasie, co jest niezgodne w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Kontrolowany przedsiębiorca dobrowolnie i niezwłocznie podjął działania naprawcze, mające na celu uwidocznienie cen i cen jednostkowych zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 22 września 2023 r. (nr akt kontroli: WK.8361.302.2023) wraz z załącznikami 1-3. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem z 8 marca 2024 r. Zachodniopomorski WIIH (nr akt kontroli: WK.8361.302.2023) zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W tym samym piśmie Zachodniopomorski WIIH zwrócił się do przedsiębiorcy o przekazanie danych dotyczących wysokości obrotu i przychodów za poprzedni rok rozliczeniowy. Jednocześnie ww. piśmie organ pierwszej instancji poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z materiałami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Zachodniopomorski WIIH decyzją POK Nr 35/2024 z dnia 8 kwietnia 2024 r. nałożył na kontrolowanego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z nieuwidocznieniem cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja stronie postępowania została doręczona 11 kwietnia 2024 r.

W dniu 7 maja 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji (data nadania 19 kwietnia 2024 r. w placówce pocztowej operatora wyznaczonego). W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy albo uchylenia zaskarżonej decyzji w

całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Ponadto zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że z tytułu niewykonania obowiązków określonych w § 3 ust. 1 i 2 pkt 1-5 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w zakresie wskazanym w zaskarżonej decyzji, powinna zostać nałożona na odwołującego kara pieniężna w wysokości 1 800 zł,
- 2) art. 6, 7, 11, 77§1, 80 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572).

Pismem z dnia 14 maja 2024 r. znak DIH-3.707.67.2024.MU, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował o przysługującym jej prawie zgodnie z art.10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa” do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 20 maja 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru lub usługi – cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, pojęcie ceny jednostkowej towaru lub usługi oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisach o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obudowie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;

5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że szczególnych przypadkach uzasadnionym rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/2394”.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, ustalenia kontroli przeprowadzonej przez organ pierwszej instancji w sklepie należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy, dały podstawę do stwierdzenia, że łącznie przy 13 towarach objętych kontrolą brak było uwidocznionych cen i cen jednostkowych oraz uwidoczniono je w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, co stanowiło

naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.

W związku z powyższym, Zachodniopomorski WIIH w drodze decyzji POK Nr 35/2024 z dnia 8 kwietnia 2024 r., nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 1 800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji POK nr 35/2024 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 kwietnia 2024 r. (nr akt sprawy: WK.8361.302.2023), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz wymaganiom wskazanym w § 3 i 4 rozporządzenia z tytułu niewykonania obowiązków uwidoczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy albo uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Ponadto strona postępowania w odwołaniu wskazała, że czas naruszenia przez nią obowiązków był stosunkowo krótki i wyniósł niecały miesiąc tj. od dnia 12 września do 10 października 2023 r., oraz wskazała, że niezwłocznie podjęła działania, których skutkiem było usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. W tym samym odwołaniu przedsiębiorca poinformował, że nie był wcześniej objęty kontrolą organu pierwszej instancji w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen, jak również nie była na niego wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Zdaniem strony postępowania mając na względzie powyższe okoliczności wypełniające przesłanki ustalania wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o informowaniu o cenach przemawiają za obniżeniem jej wysokości.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że przepisy dotyczące uwidaczniania cen, cen jednostkowych, dotyczą wszystkich przedsiębiorców i nie ma znaczenia forma sprzedaży. Ponadto należy podkreślić, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Dowiedzenie zatem, że określony podmiot nie wykonał ciążących na nim obowiązków powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o sygn. akt VI SA/Wa 805/19).

Prezes UOKiK, po ponownym przeanalizowaniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli z 22 września 2023 r. wraz z załącznikami 1-3, nie miał wątpliwości odnośnie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Zachodniopomorski WIIH słusznie uznał, że w niniejszym przypadku brak było uwidocznienia cen i cen jednostkowych oraz, że były uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen łącznie przy 13 partiach towarów, co pozbawiło konsumentów prawa do informacji, a tym samym do podjęcia na jej podstawie korzystnej dla nich decyzji w zakresie wyboru towarów. Z protokołu kontroli wynika jednoznacznie, że przy objętych kontrolą 105 partiach towarów w 13 partiach towarów brak było uwidocznionych cen i cen jednostkowych oraz uwidocznione były w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Nie sposób uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru, ponieważ

nieprawidłowości stwierdzono łącznie w 13 partiach towarów na 105 partii skontrolowanych, co daje odsetek nieprawidłowości na poziomie 12,3 %. Po ponownej analizie materiału dowodowego w sprawie, Prezes UOKiK zweryfikował odsetek stwierdzonych nieprawidłowości przez organ pierwszej instancji z 14 % na prawidłowy odsetek na poziomie 12,3%. Przedsiębiorca zgodził się ze stwierdzonymi podczas kontroli nieprawidłowościami oraz podpisał bez uwag protokół kontroli. W sytuacji gdy, przedsiębiorca nie zgadzał się ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w toku kontroli, miał prawo wnieść uwagi do protokołu kontroli, z czego nie skorzystał. Tym samym, należy uznać, że ustalenia kontroli udokumentowane w protokole kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny. Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Zatem protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. Z protokołu kontroli wynika, że kontrolą objęto 105 losowo wybranych produktów znajdujących się w ofercie handlowej, a nieprawidłowości stwierdzono w 13 partiach towarów skontrolowanych w zakresie informowania o cenie i cenie jednostkowej. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie. Odnosząc się do zarzutu strony postępowania, że naruszenia trwały nie dłużej niż miesiąc tj. od dnia 12 września do dnia 10 października 2023 r. i zostały niezwłocznie usunięte, w ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach i cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej. Stwierdzone naruszenie polegało w tym przypadku na braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych oraz uwidocznieniu ich w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen łącznie przy 13 partiach towarów na 105 partii skontrolowanych. Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Strona postępowania została poinformowana o zbliżającej się kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli, które zostało jej doręczone w dniu 16 sierpnia 2023 r., natomiast kontrola rozpoczęła się w dniu 12 września 2023 r. Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny i ceny jednostkowe oraz zweryfikować sposób uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Strona jako profesjonalista, funkcjonująca na rynku od 16 sierpnia 2001 r. (data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej ujawniona w KRS) miała obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek uwidocznienia cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie powinien nastąpić przed momentem udostępnienia towarów konsumentom w celu ich zakupu. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach i cenach jednostkowych, aby konsument mógł w sposób rzetelny i

świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru. Tym samym, wskazane przez stronę postępowania okoliczności, co do czasu trwania naruszenia nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych oraz uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, ani też przemawiać za wyłączeniem jej odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości.

Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wszystkimi ustawowymi przesłankami z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodów. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach i cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Odnosząc się do ww. wątpliwości strony, należy wskazać, że z przytoczonych wyżej przepisów ustawy o informowaniu o cenach (art. 4 ust.1) oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (§ 3 i § 4) wynika wprost, że obowiązek informacyjny odnosi się zarówno do oznaczenia towarów ceną, jak i ceną jednostkową. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na braku cen, cen jednostkowych oraz uwidocznienia cen jednostkowych w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, uniemożliwiający ich porównanie poprzez podanie tych cen w różnych jednostkach (100 ml lub 1 liter), co utrudniało konsumentom porównanie cen jednostkowych podobnych produktów. Ponadto w trakcie kontroli stwierdzono w 2 przypadkach różnicę pomiędzy uwidocznioną ceną towaru, a ceną tego towaru przy kasie tj. stwierdzono nieprawidłowości łącznie przy 13 partiach towarów na 105 partii skontrolowanych. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek ten powinien nastąpić przed momentem udostępnienia towarów konsumentom w celu ich sprzedaży. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach i cenach jednostkowych, aby konsument mógł w sposób rzetelny i świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru. Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że w trakcie kontroli stwierdzono przy 2 partiach towaru brak cen, 1 partii towaru nie uwidoczniono ceny jednostkowej, przy 8 partiach towaru podane ceny jednostkowe dotyczyły towarów podobnych wyeksponowanych obok siebie, natomiast podane przy nich ceny jednostkowe przeliczono na różne jednostki (100 ml lub 1 liter), co utrudniało konsumentom dokonanie porównania cen jednostkowych produktów podobnych.

Ponadto sprawdzając rzetelność cen poprzez porównanie cen uwidocznionych na wywieszkach z cenami zakodowanymi w kasie Zachodniopomorski WIIH stwierdził, że przy 2 partiach towarów uwidoczniona cena przy towarze różniła się od ceny podanej w kasie. Prezes UOKiK podkreśla, że konsument musi mieć możliwość zapoznania się z informacją o cenie i cenie jednostkowej bez konieczności podejmowania dodatkowych działań, np. poprzez dopytywanie o te informacje, uzyskiwania informacji o cenie towaru innej niż przy towarze w chwili płatności lub uzyskania informacji o innej cenie niż uwidoczniona przy towarze po dokonaniu płatności. Uwidocznienie cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy. Ponadto należy podkreślić, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen towarów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek działań matematycznych. Z tego względu, oprócz ceny za produkt na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej musi się na niej znaleźć także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (kilogram, liter). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów, ale także mogą faktycznie stwierdzić, czy podana cena jednostkowa jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Jak wynika z protokołu kontroli przedsiębiorca przy 8 partiach skontrolowanego towaru uwidoczniał ceny jednostkowe

podobnych wyeksponowanych obok siebie towarów w odniesieniu do różnych jednostek. Brak podania ceny jednostkowej przy towarze lub podanie jej w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Podkreślić należy, że obowiązująca ustawa o informowaniu o cenach nie przewiduje żadnych odstępstw w zakresie uwidoczniania cen i cen jednostkowych ze względu na rodzaj prowadzonej działalności i nie ma przy tym znaczenia czy jest to mały sklep, czy też sklep wielkopowierzchniowy czy sprzedaż odbywa się w systemie samoobsługowym czy towar podaje sprzedawca. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. W niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych ma istotny charakter, ponieważ stwierdzono odsetek nieprawidłowości na poziomie 12,3 %. Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odnieść się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Odwołując się do art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 80, str. 27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach celem tej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom poprzez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Strona nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen przy 2 partiach skontrolowanego wyrobu i ceny jednostkowej przy 1 partii skontrolowanego towaru, przy 8 partiach towaru podano ceny jednostkowe podobnych towarów, wyeksponowanych obok siebie w różnych jednostkach, przy 2 partiach towarów cena uwidoczniona przy towarze różniła się od ceny podanej w kasie, co stanowi łącznie 13 nieprawidłowości w uwidacznianiu cen i cen jednostkowych tj. 12,3 % ze skontrolowanych partii towarów. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen należy uznać za znaczny. Strona postępowania obowiązana była uwidocznić informacje o cenach i cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Biorąc pod uwagę, że strona podniosła w odwołaniu zarzut, że nałożona kara jest wysoka w odniesieniu do wagi naruszenia i natychmiastowego zaprzestania przez nią naruszeń Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez Zachodniopomorskiego WIIH ocena przesłanek dotyczących wymiaru kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że charakter i wagę naruszenia obowiązków była istotna. Jak słusznie stwierdził Zachodniopomorski WIIH cena i cena jednostkowa jest jednym z podstawowych kryteriów obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z wartościami innych towarów o podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach, np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, zastosowanych rozwiązań technicznych itp. Strona nie uwidaczniając cen i cen jednostkowych przy towarach oraz nie zrobiła tego w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen kupującym towarów z cenami towarów podobnych, lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudniła konsumentom dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę również skalę naruszenia obowiązków, stwierdzając, iż brak cen i cen jednostkowych dotyczył objętych

kontrolą łącznie 13 partii towarów oferowanych do sprzedaży, co stanowi 12,3 % zbadanych towarów (na 105 partii towarów poddanych sprawdzeniu). Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował czyn strony jako znaczne naruszenie obowiązków. Samo usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez stronę nie mogły zniwelować negatywnej oceny popełnionego naruszenia, ponieważ wyeliminowanie samego naruszenia, jako zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało nie jest możliwe, tym samym wyklucza to możliwość usunięcia skutków tego naruszenia.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę podjęte przez stronę działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, polegające na podjęciu działań naprawczych, w wyniku których usunęła ona stwierdzone nieprawidłowości. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił także fakt, iż strona nie była wcześniej objęta jego kontrolą w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązku uwidaczniania cen, w związku z czym opisane wyżej nieprawidłowości stwierdzono u niej po raz pierwszy. Jednocześnie, biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat z związku z naruszeniem tych obowiązków. Analizując tę przesłankę, zasadnie uwzględniono również okoliczność, że strona prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej od 2001 r. (informacja ujawniona w KRS), a więc od stosunkowo długiego czasu, w związku z czym strona winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i stosować się do nich, zwłaszcza, że naruszone przez nią obowiązki w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych, są istotne z punktu widzenia praw i interesów konsumentów. Ponadto strona postępowania została poinformowana o kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli doręzonego jej w dniu 16 sierpnia 2023 r. Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny i ceny jednostkowe oraz uwidocznnić je w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że strona przekazała żądane informacje w tym zakresie za rok 2023. W oparciu o uzyskane od strony postępowania informacje Zachodniopomorski WIIH przyjął, że udział kontrolowanego przedsiębiorcy w obrocie rynkowym jest jednym z większych w stosunku do innych kategorii przedsiębiorców wskazanych w ustawie prawo przedsiębiorców, co pozwala na uznanie, że strona należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców. Odnosząc się do czwartej przesłanki wymiaru kary, tj. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2017/2394, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy w tym zakresie.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do zmiany decyzji na korzyść strony postępowania w tym do odstąpienia od zastosowanej sankcji lub jej obniżenia. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest w opinii organu drugiej instancji, kwotą optymalną

i adekwatną do wagi naruszenia. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim prawa i interesy konsumentów, którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenach i cenach jednostkowych dla 13 partii towarów ze 105 skontrolowanych towarów oferowanych do sprzedaży (12,3 % skontrolowanych towarów). Podkreślenia wymaga, że kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowi sankcję administracyjną, zaś jej celem jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja pomiędzy przedsiębiorcami. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym decydujący wpływ na decyzję o zakupie. Wobec tego rzetelna informacja o cenach oraz możliwość ich porównania ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumentów.

Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.U. UE.L. 1998.80.27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były wyłącznie towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych. Wszystkie te cele winny być łącznie uwzględnione, co miało miejsce w niniejszej sprawie. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 1800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów w przyszłości. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenach i cenach jednostkowych dla 13 towarów ze 105 skontrolowanych. Tym samym, kary nie można uznać za wygórowaną, jak podniosła strona postępowania w odwołaniu.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art.189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone

nieprawidłowości. Sam fakt usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. W trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz że były one uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen w objętych kontrolą łącznie 13 partiach towarów oferowanych do sprzedaży (na 105 skontrolowanych towarów), stąd też wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano. Brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych oraz podania ich w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami innych podobnych towarów lub produktów w innej placówce handlowej, co utrudnia dokonanie optymalnego i właściwego wyboru dla konsumentów, tym samym naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do informacji o cenie i cenie jednostkowej. Organ drugiej instancji, stwierdza, że naruszenie nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie i cenie jednostkowej towarów zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Biorąc pod uwagę powyższe, wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez stronę postępowania, nie spowoduje, że zaistnieje podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Zachodniopomorski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Zachodniopomorskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 i 3 kpa. Artykuł 189f § 2 kpa, stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości niezwłocznie, organ pierwszej instancji nie musiał wzywać strony do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Ponadto literalna wykładnia przepisu art. 189f § 2 kpa jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por.

Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ konsumenci zostali pozbawieni jakiegokolwiek informacji o cenie i cenie jednostkowej oraz były uwidocznione w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen, a informacje te muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie rozpoczęcia oferowania wyrobów do sprzedaży, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o ich zakupie (tj. uwidocznienie ma charakter obowiązku przedumownego), zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach przy 13 skontrolowanych towarach na 105 skontrolowanych produktach.

Odnosząc się do zarzutów strony postępowania dotyczących naruszenia art. 6, 7, 11, 77 § 1, 80 i art. 107 kpa, Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te określają zasady postępowania administracyjnego. Zgodnie z nimi organy administracji publicznej w toku postępowania stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. W myśl art. 6 kpa, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. W toku niniejszego postępowania organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, co zostało wykazane powyżej. Jednocześnie Zachodniopomorski WIIH wyjaśnił stronie postępowania zasadności przesłanek, którymi się kierował w niniejszej sprawie (art. 11 kpa) oraz odniósł się do wszystkich faktów istotnych w sprawie. Z zasady prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w art. 77 § 1 kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r., VIII SA/Wa 1056/13, Lex nr 1486656). Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. I SA/Kr 747/15 w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 kpa. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 kpa, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony ustaleniami dokonanymi w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kpa) zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków

niezbędnych do dokładnego stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego do wydania decyzji o przekonującej treści. Powyższe ustalenia organu winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. W ocenie Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie Zachodniopomorski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi powyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na ustaleniach postępowania kontrolnego, przeprowadzonego ściśle według wymagań kpa. Organ drugiej instancji wskazuje, że kontrola została przeprowadzona w sposób zgodny z obowiązującym prawem tj. strona została poinformowana o kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli (doręczonego w dniu 16 sierpnia 2023 r.). Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny i ceny jednostkowe. Jak wynika z protokołu kontroli z 22 września 2023 r. strona nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen przy 2 partiach skontrolowanego wyrobu i ceny jednostkowej przy 1 partii skontrolowanego towaru, przy 8 partiach towaru podano ceny jednostkowe podobnych towarów, wyeksponowanych obok siebie poprzez podanie cen jednostkowych w różnych jednostkach, przy 2 partiach towarów cena uwidoczniła przy towarze różniła się od ceny podanej w kasie, co stanowi łącznie 13 nieprawidłowości w uwidacznianiu cen i cen jednostkowych tj. 12,3% ze skontrolowanych partii towarów.

W ocenie Prezesa UOKiK, prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie Zachodniopomorski WIIH postępował zgodnie z zasadami dotyczącymi prawdy materialnej (obiektywnej), obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący oraz oceny, czy dana okoliczność została udowodniona podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii Prezesa UOKiK istotne dla sprawy są ustalenia kontroli. Strona postępowania nie wypełniła obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli wraz z załącznikami 1-3, przyjętym przez stronę bez zastrzeżeń. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wskazują wprost, jakie obowiązki informacyjne ciążyą na przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane w zakresie uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Zatem samo stwierdzenie w trakcie kontroli, że kontrolowany przedsiębiorca nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy towarach w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej. Tym samym wszystkie zarzuty strony postępowania w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z zasadami procedury administracyjnej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (WK.8361.302.2023)

3. a/a